

Sygn. akt IV CSK 18/14

POSTANOWIENIE

Dnia 6 czerwca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Kozłowska

w sprawie z powództwa D. B.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej z siedzibą w W.
o zadośćuczynienie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 6 czerwca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 2 października 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1800 (jeden tysiąc osiemset) zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S. wyrokiem z dnia 30 kwietnia 2013 r. zasądził na rzecz powoda od P. [...] SA z siedzibą w W., na podstawie art. 448 k.c. w związku z art. 24 k.c., kwotę 80 000 zł tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jakiej powód doznał z powodu śmierci ojca, który zginął w wypadku samochodowym w dniu 6 grudnia 2003 r. Apelacja pozwanego od tego wyroku została oddalona wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 2 października 2013 r.

W skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego pozwany zarzucił naruszenie art. 448 w związku z art. 23 i art. 24 k.c. oraz § 10 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 marca 2000 r. w sprawie ogólnych warunków obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów. We wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania powołał się na występujące w sprawie istotne zagadnienie prawne polegające na konieczności ustalenia, czy określony w § 10 w/w rozporządzenia Ministra Finansów katalog następstw szkody spowodowanej ruchem pojazdu mechanicznego obejmuje naruszenie dóbr osobistych oraz czy więzi rodzinne łączące rodziców i syna stanowią dobra osobiste podlegające ochronie na podstawie art. 448 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został oparty na przesłance z art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Powołanie się na tę przesłankę wymaga od skarżącego sformułowania zagadnienia prawnego, a ponadto przedstawienie argumentacji jurydycznej uzasadniającej tezę o możliwości rozbieżnych ocen prawnych i jego istotności z przytoczeniem przepisów prawa, na tle których ono powstało. Nie można przy tym twierdzić, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli w orzecznictwie doszło do wykładni powołanych w zagadnieniu przepisów, w szczególności gdy Sąd Najwyższy wyraził już kilkakrotnie jednolity pogląd w kwestii prawnej wskazanej przez skarżącego, a nie zachodzą żadne okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 22 października 2010 r., III CZP 76/10 (Biul. SN 2010, nr 10, s. 11, OSNC-ZD 2011, nr B, poz. 42), uznał, że najbliższemu członkowi rodziny zmarłego przysługuje na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c.

zadośćuczynienie za doznaną krzywdę, gdy śmierć nastąpiła na skutek deliktu, który miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. Stanowisko to potwierdzone zostało w wyrokach Sądu Najwyższego: z dnia 10 listopada 2010 r., II CSK 248/10 (OSNC-ZD 2011, nr B, poz. 44), z dnia 11 maja 2011 r., I CSK 621/10 (niepubl.) oraz z dnia 15 marca 2012 r., I CSK 314/11, a także w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2011 r., III CZP 32/11 (OSNC 2012, nr 1, poz. 10). W uchwale z dnia 7 listopada 2012 r., III CZP 67/12 (OSNC 2013, nr 4, poz. 45) Sąd Najwyższy uznał ponadto, że przepis § 10 ust. 1 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 24 marca 2000 r. w sprawie ogólnych warunków ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów (Dz.U. Nr 26, poz. 310 ze zm.) nie wyłączał z zakresu ochrony ubezpieczeniowej zadośćuczynienia za krzywdę osoby, wobec której ubezpieczony ponosił odpowiedzialność na podstawie art. 448 k.c.

Wprawdzie w skardze kasacyjnej przywołane zostały jednostkowe orzeczenia sądów powszechnych sprzeczne z ukształtowaną linią orzeczniczą Sądu Najwyższego, nie ma jednak podstaw do uznania, że nadal istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa w tym zakresie.

Z przedstawionych przyczyn, przy uwzględnieniu, że w sprawie nie zachodzi nieważność postępowania, którą – zgodnie z art. 398¹³ § 1 k.p.c. – Sąd Najwyższy bierze pod uwagę z urzędu, należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i § 3 w związku art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz na podstawie § 6 pkt 6 oraz § 13 ust. 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn.: Dz. U. z 2013 r., poz. 461).

[aw]